

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและแรงงานใจไปสัมฤทธิ์ ว่า นักเรียนที่มาจากการอุบัตร้าที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน จะมีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 300 คน เม่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 100 คน ตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง ระดับกลาง และระดับ底下

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ชื่อ เนศ อายุ อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดาและของสมาชิกทุกคนในเยาวชน ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้นำมาวิเคราะห์แบบกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

2. แบบสอบถามแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแบบล้อมด้านซึ่งประสาท บล็อกวิธีการสร้างเดิม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณ化的 จำนวน 50 ขอ ขอความในแบบสอบถามจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความคิดเห็น รวมถึงลักษณะนิสัยที่มุ่งมั่นกระทำเป็นภารกิจวัตร

การดำเนินการวิจัย

1. นำแบบสอบถามสถานภาพทางเศรษฐกิจและลักษณะ ไปเก็บข้อมูลกลับกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนห้อง 6 โรงเรียนที่ได้เลือกไว้ สูมตัวอย่างโรงเรียนละ 50 % ของจำนวนนักเรียนชั้นม.3 ห้องมหด

2. คัดเลือกเอาไว้เฉพาะนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และนำมาแบ่งกลุ่มตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมจำพวก 3 กลุ่ม คือ ระดับต่ำ 100 คน ระดับกลาง 100 คน และระดับค่า 100 คน

3. นำแบบสอบถามแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างห้อง 3 กลุ่ม แล้วนำมาร่วมใช้คะแนนในการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างห้อง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance)

2. ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q - statistic ตามวิธีของ Newman - Keuls Test

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน จะมีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. นักเรียนที่มารายบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง มีแรงจูงใจไปสมัครห้องที่สุด รองลงมาได้แก่ เรียนที่มารายบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง และนักเรียนที่มารายบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกำลังมีแรงจูงใจไปสมัครห้องที่สุด

ขอเสนอแนะ

ก. สำหรับบิความารคานะบุปการอง

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มารายบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจไปสมัครห้องที่สุด โดยเฉพาะนักเรียนที่มารายบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลางจะมีแรงจูงใจไปสมัครห้องที่สุดกว่าระดับอื่น และนักเรียนที่มารายบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ จะมีแรงจูงใจไปสมัครห้องที่สุดกว่าระดับอื่น ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านของรายบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ มีอิทธิพลโดยตรงก่อแรงจูงใจไปสมัครห้องเด็ก สภาพแวดล้อมเหล่านี้ ได้แก่ สภาพความเมื่อยล้าโดยทั่วไป การอบรมเด็กของบิความารคาน ความสัมพันธ์ระหว่างบิความารคาน กับสมาชิกภายในบ้าน ความเอาใจใส่ของบิความารคาน ตลอดจนความมุ่งหวังของบิความารคาน ที่มีก่อผลลัพธ์ในการเรียนของลูก บิความารคานของนักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลางจะให้ความเอาใจใส่ในการอบรมสั่งสอนในด้านต่าง ๆ มีเวลาให้ความสนใจชิดสินบทสัมม และให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็กอย่างเที่ยงพร มีการสนับสนุนในด้านการศึกษา เป็นที่ปรึกษาในการวางแผนการศึกษา และมักจะตั้งความมุ่งหวังในผลลัพธ์ของเด็ก เช่น องค์ประกอบเหล่านี้เป็นลักษณะที่ช่วยกระตุ้นและปลุกฝันให้เด็กมีแรงจูงใจไปสมัครห้องมากถึงเยาววัย

ผู้จัดคริขอเสนอแนะวิธีการอบรม เลี้ยงค์เด็กเพื่อให้มีแรงจูงใจไปสู่สังคมที่สูง ตามแนวความคิดของโรเซ่น (Rosen)¹ ดังนี้

1. ให้รางวัลแก่เด็กที่พยายามทำอะไรให้สำเร็จ และลงโทษเมื่อตนเห็น พ่อแม่อาจสอนพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความสัมฤทธิ์ โดยการแนะนำให้เด็กแก้ไขข้อหาตามลำดับ ขั้น ทำไม่ได้ก่อนที่จะพยายามและกระทำให้ถึงมาตรฐาน

2. ให้รางวัลแก่เด็กที่พยายามเพื่อบรรลุความสำเร็จหรือพฤติกรรมที่สำคัญ ๆ

3. สภาพของบุคลากรและผลสัมฤทธิ์ของบุคลากร เป็นตัวนำให้เกิดความ ท่องการสัมฤทธิ์สูง โดยทั่วไปแล้วบุคลากรที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะกระตือรือล้นก่อการพยายามรับ ในการกระทำดีและไม่ยอมรับใน การกระทำไม่ดี

บุคลากรของนักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกำしかวจะ ได้รับการอบรม เลี้ยงค์ทาง กัน เป็นแนวทางในการอบรมสั่งสอนบุตร เพื่อเป็นการยก ระดับแรงจูงใจไปสู่สังคมที่สูงขึ้น

๙. สำหรับครู อาจารย์ และผู้บริหารการศึกษา

1. เนื่องจากแรงจูงใจไปสู่สังคมที่สูง ให้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมและการฝึก อบรมตลอดการ เลี้ยงค์ที่ได้รับแต่เยาววัย ดังนั้นทางโรงเรียนและผู้บริหารการศึกษาควร กระหน่ำถึงความสำคัญข้อนี้ ควรจัดสภาพแวดล้อมของสิ่งแวดล้อมและจัดให้เด็กมีประสบการณ์

¹ Rosen, "Socialization and Achievement....,": 574-585.

ทั้งແກ່ຂັ້ນຕົນ ຫຼາຍ ໂດຍເນພາບອ່າຍັງຢືນໃນຂັ້ນອນບາດ ແລະ ຂັ້ນປະຄມສຶກນາເພື່ອເປັນກາປຸດມັງ
ໃຫ້ເຕັມມີແຮງຈູງໃຈໄປສັນຖືໃໝາດທີ່ສຸດ

2. ໃນຄ້ານການເຮືອນການສອນ ຄຽງ ອາຈາරຍ ຄວາມຝຶກໃຫ້ເຕັກຈັກຄືດ ສັງເກົດ
ທຳລິ້ງກ່າງ ຫຼາຍກົມເອງ ແລະ ຝຶກໃຫ້ເຕັກຈັກມາກຣ ສູານສໍາຮັບຄານເອງວ່າມີມາກນອຍເພື່ອ
ໄຮ ໂດຍໃຫ້ເຕັກຈັກປະເມີນຜົດງານຂອງການໂຄຍເບີຍມເທີບກັນງານຂອງຄນອື່ນ ຈະເປັນ
ກາຮ່າຍໃຫ້ເຕັກຈັກກົມເອງ ແລະ ເກີດກວາມພາຍານມທີ່ຈະທຳສິ່ງສົດ ຮີ້ວ່າໃຫ້ດິນມາກຣ ສູາມີ
ກັບເຈົ້າໄວ ວັນເປັນແນວຫາງສົ່ງເລີມໃຫ້ເຕັກແຮງຈູງໃຈໄປສັນຖື

3. ຄວາມຈະໄລ້ມີກາຣເອາໃຈໃຫ້ດິນການສອນເພື່ອພັ້ນາແຮງຈູງໃຈໄປສັນຖື
ໃໝ່ມີ້ນີ້ໃນໂຮງເຮືອນ ທັງນີ້ເພົ່າມະຈາກການສຶກນາຂອງແມຄຄລິ້ລແລນດ ແລະ ວິນເທອຣ
(McClelland and Winter, 1969)¹ ພ້ມວ່າຫຼັງຈາກການທະດອງເພື່ອພັ້ນາແຮງ
ຈູງໃຈໄປສັນຖືໃຫ້ກັນນັກເຮືອນແລ້ວ ນັກເຮືອນພວກທີ່ໄດ້ຮັບການສອນຈະມີແຮງຈູງໃຈໄປສັນຖື
ສູງກວາມວຸກເໜີໄມ້ໄດ້ຮັບການສອນ ພ້ວມາໃນລົກ 2-3 ປີກອນມາ ກະແນນຂອງແຮງຈູງໃຈໄປສັນຖື
ຈະດອດອັນ ແກ້ໄຂຍັງສູງກວ່າກວ່າມີ້ນີ້ ດັ່ງນັ້ນກ່າວກົມວິຊາກາຮ່າຍ ດັ່ງນັ້ນຈະນໍາວິຊາກາຮ່າຍສອມເພື່ອພັ້ນາແຮງ
ຈູງໃຈໄປສັນຖື້ນໄມ້ໃຫ້ໃນການເຮືອນການສອນ ແລະ ການທີ່ຈາກນາປັບປຸງຫຼັກສູກ ແລະ ແນບ
ເຮືອນ ເພື່ອໃຫ້ສັນພັນທັກມວິຊາກາຮ່າຍແນບໃໝ່ນີ້ດ້ວຍ

III: ສໍາຮັບການວິຊັກໂປ່ງ

1. ຄວາມສຶກສາການສັນພັນທະວາງແຮງຈູງໃຈໄປສັນຖືກັບທັກແປຣອື່ນ ແລະ
ເຫັນ ຄວາມເກຮັງໃຈ ຄວາມອຍາກຮູ້ອຍາກເຫັນ ພຸດທິກຣມກາຮ່າຍແຂງຂັ້ນ ແລະ ການປັບປຸງຫຼັກສູກ ເປັນກັນ

¹ David C. McClelland and David G. Winter, Motivating Economic Achievement. (New York: The Free Press, 1969), p. 324.

2. ครรภะศึกษาถึงอิทธิพลของกระบวนการสังคมประวัติศาสตร์

และการปฏิบัติอยู่รวมกับเรียนคูนทร์ ของครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันทั้ง 3 ระดับคือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ ว่ามีความสัมพันธ์ก่อระดับแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์อย่างไร

3. ครรภะศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์โดยทดลองวิธีสอนเชื่อพัฒนาแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองกับการทดลองของแมคลีลแลนด์ และวินเตอร์ (McClelland and Winter, 1969) ดังกล่าวแล้ว ซึ่งทางหากผลการทดลองสอดคล้องกับการวิจัยของแมคลีลแลนด์และวินเตอร์ ก็จะน่าจะมีการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนไทยมีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมหาศาลต่อประเทศไทยในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย